

Κι' ο Μίχος ο γνωστός
πολεμιστής σωστός.

Ίμπρους, Ίμπρους 'ς τὰ σύνουρα χουρίς μεγάλη γρίνα...
ή λρίγδα μῶκανι χρυσὸ τοῦ κόκκινό μου φέσι
τόσουν καιρό, ὁρὲ παιδιὰ, μᾶς ἔρεψε ἡ πείνα
κι' ἄνευ προυσόντων πουθινὰ δὲν 'βρίσκεις εὐτι θεάι.
'Αλλὰ κι' 'μένα πλὸ κανεῖς πουρτιέρη δὲν μὴ κάνει
κι' ἀπ' τοῦ Κεφάλια μ' ἔδινουσαν κι' ἀπὸ τοῦ Ντηλιγιάννη.

Ζήτου λοιποὺν ὁ πόλεμος προὺς χάριν τῆς πατρίδους,
ἐπιθυμοῦ τὸ γλαῖμα μου πουταμηδοῦν νὰ τρέξη
δους τῆς τελευταίας μου τοῦ γλαίματος ρανίδους...
Μακεδονία... πόλεμος... ὁμάν, Χριστέ κι' ἄς φέξη.
'Ιμπρους, Ίμπρους 'στοὺν Ὀλυμπου, Ίμπρους καὶ 'στοῦ
μήπους κι' φᾶμι, ὅς παιδιὰ, κανένα κοκουρέται.

Καὶ θυσίαι μερικάι,
ὄντως πατριωτικάι.

'Ενῶ σημαίνουν σάλπιγγες πολέμων καὶ ἀγώνων
καὶ μιὰ φωνὴ ἀκούεται «ὡς πότε παλληκίρια»,
γνωρίζοντες πῶς ὁ στρατὸς στερεῖται ἡμιόνων,
προθύμως προσφερόμεθα νὰ γίνωμεν μουλάρια.
Συγκαταιιάξατε κι' ἡμᾶς μεθ' ὅλης τῆς ἀγέλης...
Οἱ νταυλαμπάδες μοναχοὶ ἐκ τῆς μονῆς Πεντέλης.

'Ορῶσαι τὰ γενόμενα ἐκεῖθεν τῶν συνόρων,
προθύμως προσφερόμεθα πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος
εἰς τὸν Σταυρὸν τὸν Ἐρυθρὸν, ἀλλὰ ὑπὸ
νά διοικῇ τὸν λόχιν μας ὁ Ὅμηρος ὁ Κλάδος.

Αὐτὰ καὶ σᾶς ἀσπάζονται μὲ φίλημα γενναῖον
ὀλίγαι διδασκάλισσαι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

'Ακούων ὅσα πράγματα συνέβησαν ἐσχάτως,
μαθὼν πῶς κι' ὁ πτωχότερος τὸ αἰσθημὰ του δείχνει,
τὰ τρία μου λαγωνικά προσφέρω εἰς τὸ κράτος,
ποῦ 'στὴ σιγμὴ μυρίζονται καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὰ ἴχνη.
Εἶναι τῶντι κρίσιμος ἡ τῆς πατρίδος θέλησις...
Σταμούλης, πρῶην βουλευτῆς τῆς Τουρκομάχου Μ έ σ η ς.

Τάεροστάτου ἐφευρὼν πρὸ χρόνων τὴν πυξίδα,
προσφέρω τὴν ἐφεύρεσιν αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα,
ἂν καὶ δὲν θέλω νὰ φανῶ πῶς εἶμαι γαλαντόμος...
Πύρλας, τοῦ Φ ο ί β ο υ λατρὸς καὶ τέως ἀνατόμος.

Εὐρὼν τοῦ κύκλου ἄλλοτε τὸν τετραγωνισμόν
καὶ προσελκύσας τὴν κοινὴν ὑπόληψιν τοῦ κόσμου,
προσφέρω 'στὴν Κυβέρνησιν μὲ πατριωτισμόν
τὸ ἥμισυ προνόμιον τῆς ἐφευρέσεώς μου.
Θέλω κι' ἐγὼ τοῦ ἔθνους μου νὰ γίνω εὐεργέτης...
Θεόφιλος, Διδάσκαλος καὶ πρῶην ἐφευρέτης...

Σ' αὐτὰς τὰς τόσον σοβαρὰς τοῦ ἔθνους περιστάσεις,
προσφέρω 'στὴν Κυβέρνησιν τὸ ὑποβρύχιόν μου,
ποῦ πρὸ καιροῦ εὐρίσκεται 'στὸν πάτον τῆς θαλάσσης
καὶ εἶναι μέχρι σήμερον τὸ μόιον ὄνειρόν μου.
'Ας εὐρεθῇ καὶ δι' αὐτὸ κανένα παλληκάρι
καὶ δέξασθε τὴν προσφορὰν τοῦ ναυτικοῦ Γρυπάρη.

'Ενῶ βογκᾷ ὁ πόλεμος κι' ἀτράπτουν μπαγιονέταις,
προσφέρωμεν τῇ; μύταις μας προθύμως; γι' ἡ τρουμπέταις,
νὰ μὴ φανῶμεν καὶ ἡμεῖς ἀναίσθητοι καθόλου...
οἱ Τσάτσοι τῆ; ὁδοῦ Ἐρμού καὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου.

Δεχθῆτε μίαν προσφορὰν κι' ἀπὸ τῶραιον φύλον...
ὅσας μακρὰς ἐπιστολὰς ἐλάβομεν ὡς τώρα
μ' ἐρωτικά αἰσθήματα ἐκ διαφόρων φίλων,
ἀσμένως τὰς προσφέρωμεν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ,
φυσέκια νὰ τὰς κάμετε γιὰ τοὺς φουστανελάδες...
αὐτὰ προσφέρουν εἴκοσι θερμαὶ Ἀρσακιάδες.

'Ακούων ν' ἀντηχοῦν φωναὶ πολέμου 'στὸν αἰθέρα,
προσφέρω τὴν γυναῖκα μου νὰ γίνῃ βιβαντιέρα.
'Ελᾶτε νὰ τὴν πάρετε κι' ἡ τὰν ἡ ἐπὶ τάν...
Εἰς ἐξ Εὐρώπης σύζυγος cocu, battu, content.

Λοιπὸν τὸ Ἀ σ τ υ αῦριον θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ
μὲ δλους τοῖς διαβόλους του καὶ μ' ὅλη του τὴ χάρι.

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσ᾽ ὅτὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενέτων· Εἰς Φρονοόντων — νύκτα ἡμέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τῶσους,
μ' οὐρητήρια, σαντοῖρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊδοῦρια.